

Sygn. akt VIII C 314/16

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 grudnia 2016 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi VIII Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: S.S.R. Anna Bielecka-Gąszcz

Protokolant: st. sekr.sąd. Anna Zuchora

po rozpoznaniu w dniu 14 grudnia 2016 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Wierzytelności Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego w W. ((...): (...))

przeciwko B. T.

o zapłatę

oddala powództwo.

Sygn. akt VIII C 314/16

UZASADNIENIE

W dniu 8 października 2015 roku powód (...) Wierzytelności Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W., reprezentowany przez pełnomocnika będącego radcą prawnym, wytoczył przeciwko pozwanej B. T. powództwo o zapłatę kwoty 5.926,97 zł wraz z umownymi odsetkami w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP w stosunku rocznym od kwoty 2.441,86 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz z ustawowymi odsetkami od kwoty 3.485,11 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, a także wniósł o zasądzenie zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powód podniósł, że dochodzona pozvem wierzytelność wynika z braku zapłaty przez pozwaną kwoty z tytułu zawartej w dniu 20 sierpnia 2008 roku z pierwotnym wierzycielem (...) Bank S.A., będącym poprzednikiem prawnym (...) Bank S.A., umowy prostej pożyczki gotówkowej. Umowa ta została wypowiedziana przez pierwotnego wierzyciela z uwagi na rażące naruszenie jej postanowień przez pozwaną w części dotyczącej warunków spłaty. Pierwotny wierzyciel wystawił przeciwko pozwanej bankowy tytuł egzekucyjny, który po opatrzeniu go klauzulą wykonalności stał się podstawą wszczęcia postępowania egzekucyjnego przeciwko dłużnikowi, które jednak nie doprowadziło do wyegzekwowania całości należności stwierdzonej bankowym tytułem egzekucyjnym. W dniu 4 marca 2015 roku na podstawie umowy o przelew wierzytelności, powód przejął prawa do wierzytelności wobec pozwanego z tytułu umowy bankowej. **(pozew k. 2-5)**

Postanowieniem z dnia 14 października 2015 roku Sąd Rejonowy w Oławie stwierdził swoją niewłaściwość miejscową i przekazał rozpoznanie sprawy do tut. Sądu. **(postanowienie k. 49)**

Postanowieniem z dnia 20 maja 2016 roku Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi zawiesił postępowanie w sprawie, na podstawie art. 177 § 1pkt 6 k.p.c. (**postanowienie k. 67**)

Następnie wobec wskazania przez pełnomocnika powoda aktualnego adresu pozwanej, Sąd podjął zawieszony postępowanie w sprawie. (**pismo procesowe k. 70, postanowienie k. 72**)

Na rozprawie w dniu 14 grudnia 2016 roku w imieniu powoda jego pełnomocnik nie stawił się – został prawidłowo zawiadomiony o terminie rozprawy. Pozwana nie stawiła się na termin rozprawy, wezwanie doręczono w trybie awizo, nie żądała przeprowadzenia rozprawy w swej nieobecności, nie złożyła w sprawie żadnych wyjaśnień, w tym odpowiedzi na pozew. Mając powyższe na uwadze, Sąd wydał wyrok zaoczny. (**skrócony protokół rozprawy k. 109, potwierdzenie odbioru k. 107, przesyłka awizowana k. 108, wyrok zaoczny k. 109**)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 20 sierpnia 2008 roku pozwana B. T. zawarła z (...) Bank Spółką Akcyjną w K. umowę prostej pożyczki gotówkowej nr (...), na mocy której, bank udzielił pozwanej pożyczki w kwocie 3.325,06 zł. Kwotę pożyczki wraz z odsetkami pozwana zobowiązała się spłacić do dnia 1 września 2011 roku w miesięcznych ratach po 126,81 zł każda (przy czym pierwsza rata wyrównawcza nie wyższa niż 149,06 zł), płatnych 1-go dnia każdego miesiąca.

W dniu 4 marca 2015 roku sporządzono i skierowano do pozwanej zawiadomienie zawierające informację, iż wszelkie prawa i roszczenia (...) Bank S.A. z tytułu umowy nr (...) zawartej w dniu 20 sierpnia 2008 roku zostały przeniesione na rzecz (...) Wierzytelności Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W..

W dniu 8 kwietnia 2015 roku sporządzono i skierowano do pozwanej wezwanie do zapłaty, wskazując że dotyczy to umowy prostej pożyczki gotówkowej nr (...) z dnia 20 sierpnia 2008 roku.

W dniu 27 września 2011 roku pierwotny wierzyciel wystawił przeciwko pozwanej bankowy tytuł egzekucyjny nr (...) \ (...), wskazując

w jego treści, że dotyczy on umowy nr (...) z dnia 20 sierpnia 2008 roku, który po opatrzeniu go klauzulą wykonalności stał się podstawą wszczęcia postępowania egzekucyjnego. (**dowód: kserokopia umowy k. 75-80, kserokopia dyspozycji uruchomienia pożyczki k. 86, kserokopia wniosku o udzielenie pożyczki k. 82, kserokopia karty informacyjnej pożyczkobiorcy k. 83, kserokopia zawiadomienia k. 44, kserokopia wezwania do zapłaty k. 45, kserokopia bankowego tytułu egzekucyjnego k. 84, kserokopia postanowienia k. 87-88, kserokopia wniosku egzekucyjnego k. 85, okoliczności bezsporne**)

W dniu 4 marca 2015 roku (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka (...) w W. zawarła z powodem (...) Wierzytelności Niestandaryzowanym Sekurytyzacyjnym Funduszem Inwestycyjnym Zamkniętym z siedzibą w W. umowę o przelew wierzytelności wyszczególnionych w wykazie wierzytelności. Umowa ta została następnie aneksowana w dniu 20 marca 2015 roku. Do akt nie załączono wykazu wierzytelności objętych umową przelewu.

W wyciągu z elektronicznego załącznika do umowy sprzedaży wierzytelności pomiędzy (...) Bank S.A. a (...) Wierzytelności Niestandaryzowanym Sekurytyzacyjnym Funduszem Inwestycyjnym Zamkniętym z dnia 4 marca 2015 roku wskazano, że zadłużenie pozwanej B. T. z tytułu umowy prostej pożyczki gotówkowej z dnia 20 sierpnia 2008 roku wynosi łącznie 5.754,37 zł. (**dowód: kserokopia umowy przelewu wierzytelności z dnia 4 marca 2015 roku k. 15-18v, kserokopia aneksu z dnia 20 marca 2015 roku do umowy przelewu wierzytelności z dnia 4 marca 2015 roku k. 19-20v, wyciąg z elektronicznego załącznika do umowy sprzedaży wierzytelności k. 43**)

Do dnia wyrokowania pozwana nie uregulowała zadłużenia dochodzonego przedmiotowym powództwem. (**okoliczność bezsporna**)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów z dokumentów znajdujących się w aktach sprawy, które nie były kwestionowane przez żadną ze stron.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo nie było zasadne i nie zasługiwało na uwzględnienie.

W przedmiotowej sprawie powód (...) Wierzytelności Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. nie wykazał swojej legitymacji czynnej do występowania w przedmiotowym procesie. Powód w żaden sposób nie udowodnił, że przysługuje mu wierzytelność w stosunku do pozwanej B. T. wynikająca z zawartej przez pozwaną z (...) Bank Spółką Akcyjną w K. w dniu 20 sierpnia 2008 roku umowy prostej pożyczki gotówkowej nr (...) w wysokości dochodzonej przedmiotowym powództwem. Powód nie wykazał, że nabył wierzytelność względem pozwanej od (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością Spółki (...) w W., wobec nie wykazania – poprzez złożenie stosownej umowy cesji – że podmiot ten wcześniej nabył wierzytelność od (...) Bank Spółki Akcyjnej w K. (ewentualnie od jego następcy (...) Bank S.A. w W.). Powód nie wykazał nawet, że przedmiotem przelewu pomiędzy nim a (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością Spółką (...) w W., z dnia 4 marca 2015 roku, choćby w założeniu miała być wierzytelność dochodzona od pozwanej. Powód, reprezentowany przez zawodowego pełnomocnika, nie złożył żadnego załącznika do tej umowy wskazującego na wierzytelności objęte umową.

Legitymacji czynnej powoda nie dowodzi również załączony do akt sprawy wyciąg z elektronicznego załącznika do umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 4 marca 2015 roku, w którym jako strony owej umowy (której miał dotyczyć załącznik) wskazano powoda oraz (...) Bank S.A. Tego rodzaju dokument nie może bowiem stanowić i nie stanowi dowodu na fakt nabycia przez powoda wierzytelności względem pozwanej. Wobec braku podpisów stron pod wskazanym dokumentem i nie złożenia umowy, do której dokument miałby stanowić załącznik, nie można go nawet postrzegać w kategoriach dokumentu prywatnego, którego formalna moc dowodowa, jak stanowi art. 245 k.p.c., i tak ograniczałaby się do domniemania, że autor dokumentu złożył oświadczenie nim objęte. W przedmiotowej sprawie nie wiadomo natomiast nawet tego kto takie oświadczenie miałby złożyć. Przedmiotowy wydruk, bez poparcia go odpowiednimi dokumentami źródłowymi, tj. umową cesji zawartą – jak wynika z tytułu dokumentu – między powodem a (...) Bank S.A., nie ma żadnej materialnej mocy dowodowej. Podkreślenia wymaga przy tym, o czym była już wcześniej mowa, że tytuł omawianego załącznika wskazuje na zawarcie umowy cesji pomiędzy (...) Bank S.A. a powodem, a zatem między innymi podmiotami, aniżeli wymienionymi w treści załączonej przez powoda umowy cesji z dnia 4 marca 2015 roku i aneksie do tejże umowy.

Nabycia wierzytelności dochodzonej przedmiotowym powództwem nie dowodzi również złożone do akt zawiadomienie z dnia 4 marca 2015 roku (k. 44) ani wezwanie do zapłaty z dnia 8 kwietnia 2015 roku (k. 45-45v). Dokumenty te są wyłącznie dokumentami prywatnymi, do których aktualne pozostają wcześniejsze rozważania, co do ich mocy dowodowej. Jednocześnie przypomnienia wymaga, że treść oświadczenia zawartego w dokumencie prywatnym nie jest objęta domniemaniem zgodności z prawdą zawartych w nim twierdzeń. Zatem dokument prywatny nie jest dowodem rzeczywistego stanu rzeczy (por. wyrok SN z dnia 25 września 1985 r., IV PR 200/85, OSNC 1986, nr 5, poz. 84). Omawiane dokumenty w żaden sposób nie dowodzą przelewu wierzytelności dochodzonej od pozwanej przez (...) Bank Spółkę Akcyjną na rzecz powoda. Ich wiarygodność budzi nadto uzasadnione wątpliwości Sądu, co do zgodności z rzeczywistym stanem rzeczy, wobec załączenia do pozwu umowy przelewu wierzytelności, obejmującej według twierdzeń powoda wierzytelność dochodzoną od pozwanej, zawartej pomiędzy zupełnie innymi podmiotami, tj. pomiędzy (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością Spółką (...) w W. a powodem - (...) Wierzytelności Niestandaryzowanym Sekurytyzacyjnym Funduszem Inwestycyjnym Zamkniętym z siedzibą w W.. Jedynie na marginesie zauważyć należy, że w aktach sprawy brak jest dowodu, nie tylko doręczenia wskazanych dokumentów stronie pozwanej, ale choćby dowodu ich wysłania (nadania).

Podkreślić w tym miejscu należy, że powód będąc podmiotem, którego istotną działalnością jest skupowanie wierzytelności pieniężnych na dużą skalę, z uwagi na zakres prowadzonej działalności winien w sposób bezsporny wykazać, że nabył ze skutkiem prawnym określoną, konkretną wierzytelność, wobec wskazanej osoby.

W konsekwencji uznać należy, że powód, od początku postępowania reprezentowany przez zawodowego pełnomocnika, w żaden sposób nie wykazał, że nabył wierzycelność względem pozwanej. Zgodnie zaś z treścią przepisu art. 6 k.c., ciężar udowodnienia twierdzenia faktycznego spoczywa na tej stronie, która z tego twierdzenia wywodzi skutki prawne. W przedmiotowej sprawie to powód winien udowodnić, że nabył ze skutkiem prawnym wierzycelność względem pozwanej wynikającą z przedmiotowej umowy pożyczki, i że pozwana powinna zapłacić mu należność w opisanej pozwem wysokości. Stosownie bowiem do treści art. 232 k.p.c. to strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Oznacza to, że obecnie Sąd nie jest odpowiedzialny za wynik postępowania dowodowego, a ryzyko nieudowodnienia podstawy faktycznej żądania ponosi powód. Wskazać przy tym należy, że obowiązujące przepisy (art. 207 § 6 k.p.c.) nakazują stronom postępowania przytaczanie okoliczności faktycznych i dowodów, co do zasady wraz z pierwszym pismem, w którym zajmuje stanowisko w sprawie. Już zatem w treści pozwu powód winien niezwłocznie przedstawić wszelkie wnioski dowodowe i dowody na uzasadnienie swoich twierdzeń faktycznych (B. K., Rozważania o "braku zwłoki" jako podstawie uwzględnienia spóźnionego materiału procesowego na gruncie art. 207 § 6 oraz 217 § 2 k.p.c. Artykuł. S. P.. (...) -148). Wskazać bowiem należy, że § 2 art. 217 k.p.c. jasno wskazuje, że fakty i dowody winny być przytaczane „we właściwym czasie” pod rygorem ich pominięcia jako spóźnionych (por. Komentarz do art. 217 Kodeksu postępowania karnego: P. Telenga i inni, Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz. WKP, 2012; T. Żyźnowski i inni, Kodeks postępowania karnego. Komentarz. Tom I. Artykuły 1-366. Lex, 2013; B. Karolczyk, Rozważania o "braku zwłoki" jako podstawie uwzględnienia spóźnionego materiału procesowego na gruncie art. 207 § 6 oraz 217 § 2 k.p.c. Artykuł. St.Prawn. 2012/1/123-148).

Z opisanych powyżej przyczyn uznać należy, że powód nie udowodnił, że pozwana ma obowiązek zapłaty na jego rzecz, jako cesjonariusza, kwoty dochodzonej pozwem.

Jedynie na marginesie wskazać należy, że strona powodowa nie udowodniła również samego żądania pozwu. Uzasadniając roszczenie powód przedstawił wyłącznie umowę pożyczki z dnia 20 sierpnia 2008 roku, która jednak opiewała na inną kwotę niż dochodzona przedmiotowym powództwem, co uniemożliwia weryfikację twierdzeń powoda. Te ostatnie są przy tym zupełnie nieprecyzyjne w zakresie sposobu wyliczenia dochodzonego zadłużenia, w szczególności nie wiadomym jest jaka była początkowa data powstania zaległości w spłacie, od której naliczone zostały odsetki karne, w jakim okresie te zostały wyliczone.

Zauważyć również należy, że pełnomocnik powoda wskazał w pozwie, że w stosunku do pozwanego zostało wszczęte postępowanie egzekucyjne, na podstawie zaopatrzonego w klauzulę wykonalności bankowego tytułu egzekucyjnego, które jednak nie doprowadziło do wyegzekwowania całości należności stwierdzonej bankowym tytułem egzekucyjnym. Powyższe stwierdzenie wprost oznacza, że jakaś część należności została jednak wyegzekwowana, ale brak jest jakichkolwiek bliższych danych w tym zakresie, albowiem powód nie przedłożył żadnych dokumentów sporządzonych w toku postępowania egzekucyjnego.

W przedmiotowej sprawie Sąd wydał wyrok zaoczny, z uwagi na spełnienie przesłanek z art. 339 § 1 k.p.c. i art. 340 k.p.c. Wydanie wyroku zaocznego nie przesądzało jednak o uwzględnieniu powództwa.

Z przepisu art. 339 § 2 k.p.c. wynika bowiem, że sąd przyjmuje za prawdziwe twierdzenia powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanej przed rozprawą, chyba, że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa. Przewidziane w przepisie art. 339 § 2 k.p.c. domniemanie prawdziwości twierdzeń powoda zastępuje postępowanie dowodowe tylko wówczas, gdy twierdzenia te nie budzą uzasadnionych wątpliwości.

W przedmiotowej sprawie twierdzenia faktyczne powoda budziły jednak uzasadnione wątpliwości Sądu w świetle dokumentów załączonych do pozwu.

Mając na uwadze powyższe rozważania, Sąd wydając w sprawie wyrok zaoczny oddalił powództwo w całości.